

DAGURIN Í DAG EITUR BARBARA

Barbara, deyð umleið 300. Halgisøgan sigur, at tann vakra gentan varð vorðin kristin, og heidni faðir hennara stongdi hana ikki í einum torni. Hon vildi ikki ganga frá trúnni, og at enda læt faðirin sjálvur hana hálshøgga. Navni er grikst og merkir »fremmand«. 5. desember eitur Sabina. Nógva halgikvinnur bera hetta navn, men eingin tykist at hava havt samband við henda dag. Hildið verður tí, at talan er um tann halga mannin sankta Sabas, ið var kendur kleysturbyggjari í Palestina. Hann doyði umleið 532.

Axel Tórgarð: Dagur og nøvn í álmanakkanum

Ein føðingardagsheilsan til systur mína, Magdalenu

At hava góð systkin er ein gáva, man bara gerst glaðari fyri tess eldri, man blívur. Har eru so nógvir felagsnevningarar, sum knýta okkum saman og gera tað heila ríkari

Eg haldi ikki, at tað er at taka munnin ov fullan at siga, at vit systkini hava altíð verið serliga nær knýtt at hvørjum øðrum. Tað, at vit mistu mammuna so ung, er ivaleyst ein stór grund fyri hesum. Ótrúligt, hvussu ein so ræðuligur sorgarleikur gjørdi, at vit komu at njóta eitt so ríkt systkinaband. Róm.8.28 rennur einum í huga. „Vit vita, at alt samvirkar teimum til góða, sum elska Gud, teimum, ið eftir ráði Hansara eru kallað.“

Magdalena var 16, tá ið mamma fór. Tað var í 1967. Nógv er broytt síðani tá. Okkurt var betri tá, og okkurt ikki so gott. Eitt av tí møguliga ikki so góða var, at man tagdi um nógv, ið átti at verið tosað um. Til dømis vistu vit yngru systkini ikki, hvussu alvorlig sjúkan hjá mammu var. Magdalena hevur fortalt, at hon einaferð kom at hoyra onkran siga, eftir at mamma var vorðin sjúk, at tað var einki, tey kundu gera fyri hana, krabbameinið hevði spreitt seg ov nógv. Magdalena sníkti seg bara avstað, og viðkomandi visti ongantíð, at Magdalena hevði hoyrt hana og nú visti, at mamma fór at doyggja. At hugsa sær, at ein 16 ára gomul genta bara mátti lata sum um, hon ikki visti, at mamma sín fór at doyggja. Men soleiðis var tað tá, slíkt skuldi tigast burtur.

At missa mammuna er ræðuligt upp á nógvar mátar. Hjá okkum var tað eisini tað, at pápi var sjómaður og tí nógv burtur. Grímur, beiggi okkara, var eisini sjómaður, og Karin lærði til laborant í Danmark.

Sum man hyggur aftur á tað nú, sær tað alt øgiliga tungt og fløkjaligt út, men sum barn merkti eg einki til nakað av hasum. Magdalena traðkaði til, og heimið var verandi tað tryggja og

– **Magdalena traðkaði til, tá mamma doyði, og heimið var verandi tað tryggja og hugnaliga heimið, tað altíð hevði verið. Fáar gentur á hennara aldri, ella enntá eldri, høvdu klárað tað, sum hon gjørdi, skrivar bróðirinn Jógvan Júst í føðingardagsheilsanini til systur sína á 70 ára degnum**

hugnaliga heimið, tað altíð hevði verið. Fáar gentur á hennara aldri, ella enntá eldri, høvdu klárað tað, sum hon gjørdi.

Vit skylda henni nógv, serliga eg. Hon ofraði sín ungdom, so eg kundi njóta mín barndóm.

Tað var ein rík tíð, vit trý, Magdalena, Ásla og eg vóru einsamøll úti í Grótinum. Har eru nógv góð minnir. Eg nevni líka tvey.

Tað fyrra er í samband við, tá ið Magdalena lærði í Sjóvinnubankanum. Eg hoyrði hana av tilvild tosa við onkran um, at teir í Sjóvinnubankanum vildu hava hana at flyta til Havnar. Magdalena var avgjørd og segði, at tað fór hon ikki, Jógvan Júst hevði brúk fyri, at hon var verandi í Klaksvík. Tryggjandi at hoyra.

Hitt er eitt jólaminni. Tað eru jólini í 68. Vit trý, Magdalena, Ásla og eg halda jólaftan saman, vit eru 18, 14 og 10. Í mínum huga heimi eru tað bestu barnajólini, eg minnst. Karin hevði sent mær ein rasarabana í jólagávu. Vit settu hann upp, systkina-

børnini í Grótinum komu inn, og vit hugnaðu okkum til langt út á náttina. Mitt í rokanum sat Magdalena og seymaði ein kjóla. Hon hevði stýr á øllum rundan um okkum, tað kundi ikki havt verið tryggari og hugnaligari. Fáar 18 ára gamlar gentur høvdu klárað tað, sum hon, altíð blíð og hjálpsom, hon vildi okkum tað allarbesta.

Ikki undur í, at man er er so góður við hana - og takksamur fyri at kunna kalla hana systur mína.

Hjartaliga tillukku við 70 ára føðingardegnum, góða Magdalena. Takk fyri alt, tit eru fyri okkum og tær óteljandi hugnaligu løturnar vit hava notið saman.

Cathy og børnini við familju heilsa eisini.

Jógvan Júst

KLUMMA

VIVIAN
SJÓÐKLETT

Sexologur, pedagogur og
Kunstterapeutur
Kunstterapi.fo
Vaginal terapeut

Tí eru vit trúføst

Desember - jólastákan við lögðum ætlanum, gávukeypi, tiltøkum og jólaborðhaldum sambært tilmælum saman við vinum, starvsfelagum og kenningum, jólini við sínari siðvenju og ymiskum sum er í væntu til hvønn einstakan. Fyri mong ein kærkomin og hugnalig tíð og fyri onnur ein mánaður, sum tey helst vildu verið fyrirtan, og alt hevur sína orsök.

Sum ár eru liðin, hava verið gjørdar ymskar kanningar um jólaborðhald og ótrúskap, av tí at tað ikki er heilt óvanligt, at fólk eru ótrúgv á slíkum samkomum - um tað so er myrkrið, møðin ella spenningur, sum elvir verk-ið.

Hugsast kann møguliga, at nú kemur ein ábreiðsla um, hvat ein kann gera at koma sær undan ótrúskapi. Men vit kunnu heldur venda tí og spyrja:

Hvat skal til, fyri at ein tilvitað kann vera sær sjálvum trúføst/trúfastur? Og:

Hvat kann ein gera fyri at vera sínum partnara trúføst/trúfastur?

Tey parløg, sum siga seg vera "eydnusom", kunnu eyðmerkjast við, at har ræður kærleiki, erligheit og sínámillum virðing á jøvnum føti. Av hesum sprettur síðan trygggleikin, samskipti og viljin at varðveita sambandið við makan, og viljin hvønn dag at velja parlagið og sín maka og at arbeiða fyri tí.

Mong parløg av hesum slagi taka ikki hvønnannan fyri givið, men síggja heldur sín maka sum eina gávu í lívinum og uppliva sambandið við sín maka sum nakað einstandandi – sum eindømi, ið ein fegin vil verja og hjúkla um.

Øll parløg koyra í tómgongd av og á. Og nógv parløg hava trupulleikar á leiðini.

Munurin á eydnusomum pørum og miseydnusomum pørum nýtist ikki at vera mongdin av avbjóðingum ella trupulleikum, sum vísa seg, men at tey, sum eru eydnusom, saman taka hesar avbjóðingar á seg og loysa tær!

Mong, sera mong mæta dagliga lekkurum, vøkrum, deiligum freistingum í sambandi við arbeiði, samarbeiðsfelaga, ítróttarfelaga, gjøgnum netið, í býnum, millum vinir o.s.fr. Tað er vanligt.

Ein velur sjálvur, um ein vil vera trúføst/trúfastur móttvegis sær sjálvum.

Ein stokkuttur stuttleiki í 15 min. kann gerast orsøkin til, at ljósið slóknaði millum teg og makan, og til at parlagið syndraðist.

Við hvørt er best, at parlagið rýkur, og at familjan (um børn eru uppi) verður skild sundur, tí at tað er tað sunnasta fyri báðar partar og eisini fyri børnini.

At geva sær sjálvum góðar grundir at arbeiða fyri paragnum, í staðin fyri góðar grundir til at bróta tær reglur, sum ein sjálv/sjálvur hevur verið við til at sett saman við sínum maka, er skilagott.

At vera virðiligur er eitt vakurt virði og ein góður eiginleiki. Uttan mun til um ein velur at verða í einum eydnusomum parlagi, ella eftir gjøllari umhugsan/arbeiði tilvitað velur at fara úr einum miseydnadum parlagi.

Góða eydnu við samskiptinum og kærleikanum í lívinum!